Man kan stille det spørgsmål, hvorfor vi netop nu tager et emne som u-landspolitik op på Venstres landsmøde.

Det gør vi

1) For det første, fordi u-landspolitikken nu er "vores" ansvarsområde. Uffe Ellemann-Jensen er som udenrigsminister også chef for Danida.
2) For det andet, fordi Ole Bang-rapporten, en betænkning om principperne for den danske bistand til u-landene, netop er udkommet. Og den skal danne grundlag for en evt. revision af loven.
3) For det tredie, fordi vi har et behov for også udadtil at markere os som et holdningsparti. Det er vigtigt, at der bliver talt andet end økonomi. Det er vigtigt, at vi også har tid og kræfter til at beskæftige os med de store linier og den overordnede målsætning.

Og her kommer u-landene ind i billedet. Det er her, de store ændringer i verdensbilledet vil ske. Og det vil også påvirke vores hverdag.

Om den grundlæggende holdning til u-landspolitikken skal der ikke herske tvivl! - Venstre bakker op om det, der har været officiel dansk udenrigspolitik over for den tredie verden i mange år.

Det gør vi af tre grunde:

1) Moralske. Vi kan anstændigvis ikke acceptere en udvikling, hvor kløfterne i verden bliver stadig dybere, og hvor over 700 millioner lever i sult og nød, uvidenhed og elendighed. For over 100 år siden, da partiet Venstre fødtes, kendte folk i almindelighed ikke meget til begrebet "social samvittighed". Havde folk det skidt, blev det nærmest betragtet som en naturlov, som noget, der nu engang ikke kunne være anderledes. Dette har totalt ændret sig. Men vi må udvide begrebet til den store verden og tale om"international social samvittighed". Vi må omstille os til, at verden er blevet meget mindre.

Vi er ikke blot danskere, vi er europæere og verdensborgere.

2) Vores klare egeninteresse i en øget økonomisk vækst i verdensøkonomien med de muligheder, det giver dansk handel og produktion.
3) Af sikkerhedspolitiske grunde. Ved at mindske den økonomiske nød c'ger vi mulighederne for en stabil og fredelig udvikling i verden.

Hvilke projekter og opgaver skal vi satse på?

Primært den for os som landbrugsland helt naturlige: At hjælpe dem til at øge deres landbrugsproduktion, så de kan brødføde sig selv. Gennem forbedring af udsæd, kunstgødning, vanding og insektbekæmpelsesmidler kan produktionen mere end fordobles. Den teknologi, der skal bruges, skal være kapitalekstensiv og arbejdsintensiv, eller sagt på en anden måde: Enkel, billig i anskaffelse, let at betjene og reparere og den skal samtidig sikre beskæftigelse til mange mennesker. I modsætning til herhjemme vil man i u-landene med god ret kunne sige: Pedalkraft-ja, tak. Atomkraft-nej, tak.

Vore modtagerlande har naturligvis også brug for en mere avanceret teknologi. Produkter som cementfabrikker, kølehuse, mejerier og slagterier er der stor efterspørgsel efter, og de bliver som regel financieret med langfristede statslån, hvor gaveelementet er fra 76 til 90 pct.

Her kunne man forestille sig et yderligere gradueret gaveelement, der står i forhold dels til modtagerlandets bruttonationalprodukt og / eller til produktets art. Forestiller man sig gaveelementet mindsket, vil det betyde overførsel af langt mere teknologi med tilsvarende positive virkninger for vort eget erhvervsliv. løvrigt ser vi gerne bistanden i form af statslån øget.

Det er for øjeblikket sådan, at statslån kun kan ydes til lande med et bruttonationalprodukt under 550 dollars pr. indbygger. Vi foreslår denne grænse hævet i forbindelse med et gradueret gaveelement. Det virker ikke rimeligt, at et land som Thailand, som vi traditionsmæssigt har gode handelsmæssige og kulturelle relationer til, nu ikke længere er i stand til at modtage danske statslån.

Indenfor sundhedssektoren er en af de vigtigste opgaver at skaffe rent vand i landsbyerne. Der må i den elementære sundhedstjeneste satses på en enkel uddannelse og et enkelt medicinvalg for at få størst mulig spredningseffekt. Som det er nu bruges i mange lande ca. halvdelen af samtlige sundhedsudgifter i selve hovedstaden. En generel forbedring af sundhedstilstanden bør følges op med hjælp og støtte til den bedst mulige familieplanlægning indenfor rammerne af de stedlige kulturmønstre.

Indenfor uddannelsessektoren bør vi i modtagerlandene målrette uddannelserne mod de teknisk-praktiske. Samtidig går vi ind for at fastholde og øge stipendiestøtten til supplerende højere uddannelse her i landet.

Vi går kun ind for direkte fødevarebistand i forbindelse med katastrofe- hjælp. Og det

er ud fra det gamle ordsprog: "Giv en mand en fisk og han